

سوورهی سوژده له مه که هاتۆته خواری و به (بسم الله) وه ۳۰ ئایه ته.

به ناوی خوای به خشهر و دل لاوین.

ئه لف، لام، میم ﴿۱﴾ ئەم کتیبه (قورئان) له راهینهری جیهانیانه وه هاتۆته خواری و بی گومانه ﴿۲﴾ یا ده لئین: خۆی (محهمه د) به دم خواوه (به درۆ) هه لیبه ستووه (به لام ئه بی بزائن) ئه وه (قورئان) راست و بهر هه قه و له لایه ن پهروه رینه رته وه یه تا هه لکێ که بهر له تو ترسینه ریکیان بو نه هاتووه بیانترسیینی، به لکوو ئاموژکاری و په ند بگرن و رینوین بن ﴿۳﴾ خوا زاتیکه ئاسمانه کان و زهوی و ئه وه ی له نیوان ئه و دووانه دایه له شه ش رۆژ (ده وران) دا به دی هیناوه، له پاشان له سه ر (ته خت) عه رشی ده سه لاتداری راوه ستا، بیجگه له و پشتیوان و تکاکاریکتان بو نییه، ئایا بیر ناکه نه وه و په ند ناگرن؟ ﴿۴﴾ له ئاسمانه وه تا زهوی سامان به کار ئه دا، له پاشان له رۆژیکی (رۆژی قیامه ت) دا که ئه ندازه که ی به و جوړه ی ئیوه ژمار دووتانه هه زار ساله بو لای ئه و ده روا ته سه ری هه لده گه ری و دنیا دوایی دی) ﴿۵﴾ هه ره ئه وه که زانا به نادیار و به دیار و ئاشکرایه، به ده سه لات و دلاوایه ﴿۶﴾ خوا زاتیکه هه موو شتی به و په ری خوشیکی و ریکوپیکی دروس کرد و مرۆیشی له سه ره تادا له هه ره که ز و بنچینه یی که شتی لی پیکبی له ماکی قور به دی هینا ﴿۷﴾ له پاشان نه ته وه و به ره ی ئه می له پالۆته ی چۆره ئاویکی که م بایه خ به دی هینا ﴿۸﴾ له پاشان به ژن و بالای راست و ریکوپیکی کرد و له رۆحی خۆی فووی تی کرد و بو ئیوه گوئی و چاو و دلی دانا، به لام زۆر که م شوکرانه ی خوا ده که ن ﴿۹﴾ ئه وانه وتیان: ئایا کاتی که مر دین و له ناخی زه ویدا گوم بووین، ئایا به دی هینانیکی تازه مان ده بی و ده ژیبینه وه؟! به لی ئه وانه دیداری پهروه رینه ری خۆیان حاشا و ئینکار ده که ن ﴿۱۰﴾ بلێ: پیمیرد و مه لکه مووتی گیان کیشان (ئیزرائیل) که بو ئیوه راسپیردراوه (کیان) تان ده کیشی، له پاشان بو لای پهروه رینه رتان ده گه ریندرینه وه ﴿۱۱﴾

ههروهختی تاوانباران له پیشگای پهروه‌رینه‌ریان به سه‌رشۆری بیینی (ده‌لین: ) ته‌ی پهروه‌رینه‌ری ئیمه، ته‌وه‌ی به‌لینت دابوو، دیمان و بیستان، جا بمانگێره‌وه (دنیا) تا کرده‌وه‌ی چاک ته‌نجام بده‌ین، ئیمه (به‌رۆژی به‌ری) بروادارین! ﴿۱۲﴾ ته‌گه‌ر بمانویستبا (به‌زۆر) رینوینی پیویستمان به‌هه‌ر مرۆقتیک ته‌دا، به‌لام به‌لینی من (به‌ره‌ه‌قه) که له جنیان و مرۆ (ی بئ‌پروا و تاوانبار) دۆژه‌ه‌ پر و ته‌ژی ده‌که‌م، هه‌ر جمه‌ی بئ‌ ﴿۱۳﴾ جا بچیژن (عه‌زابی دۆژه‌ه‌) له‌به‌ر ته‌وه‌ی دیداری ته‌مرۆژه‌تان له‌بیر خۆ بردبوه، ئیمه‌یش ئیوه‌مان له‌بیر خۆ برده‌وه و عه‌زابی به‌رده‌وام بچیژن (به‌سزای) ته‌وه‌ی ته‌نجامتان ته‌دا ﴿۱۴﴾ که‌سانئ به‌ نیشانه‌کانی ئیمه‌ پروا دینن که هه‌رده‌می ته‌م نیشانانه‌یان بخه‌ریته‌وه‌بیر ده‌که‌ونه‌ کرنۆش و سوژده‌ بردن و به‌ سپاسه‌وه‌ په‌سنی پاکی پهروه‌رینه‌ریان ده‌که‌ن و خۆیان به‌ زل دانانین ﴿۱۵﴾ برگ خالیگه و که‌له‌که‌یان له‌ پیخه‌فه‌کانیان بیزار و جارز ده‌بئ‌ و به‌ری ته‌ده‌ن (و ده‌رده‌په‌رن و روو ده‌که‌نه‌ درگای خوا و شه‌ونویژ ده‌که‌ن (به‌ ترس و ئومید ه‌اوار له‌ پهروه‌رینه‌ریان ده‌که‌ن، له‌وه‌ی که‌ کردوومانه‌ته‌ رسق و رۆزیان ته‌به‌خشن ﴿۱۶﴾ که‌س نازانئ له‌ بارته‌قای ته‌و کارانه‌ی کردوویانه‌ چ پاداشیکی چا‌وروونکه‌ره‌وه‌یان بۆ تاقه‌ت کراوه ﴿۱۷﴾ چلۆن که‌سئ که‌ برپای بووبئ هه‌روه‌کوو که‌سئکه‌ که‌ خراب و فاسق بووبئ؟ نا ته‌م دووانه‌ به‌رانبه‌ر نین ﴿۱۸﴾ به‌لام که‌سانئ که‌ برپایان هیناوه و کاری چاکیان کردووه‌ به‌ پاداشی کارئ که‌ کردوویانه‌ شوینیکیان: ناوه‌راست و دوپ له‌ باغی به‌هه‌شت بۆ هه‌یه ﴿۱۹﴾ به‌لام که‌سانئ که‌ فاسق و خراب بوون، جییان بلیسه‌ی ئاگره‌ هه‌ر ده‌می بیانوه‌ئ له‌وه‌ بچنه‌ده‌رئ، جاریکی دیکه‌ ده‌یانگێرنه‌وه‌ نیو ئاگر و پییان ده‌لین: عه‌زابی ته‌و ئاگره‌ بچیژن که‌ به‌ درۆتان ده‌زانئ ﴿۲۰﴾

بئ گومان ئیمه بیجگه له ئازاره هه ره گه وره که، ئازاری ئەم دنیا شیان پی ده چیڕین، به لکوو بگه ریڤنه وه ﴿۲۱﴾ کئ سته مکارتر له و که سه یه که نیشانه کانی په رو ریڤنه ری خوئی وه بییر بینیتته وه، له پاشان به فیزه وه پشت بکاته وه و مل بسوورپینی و وازیان لی بهینئ؟ ئیمه تۆله له تاوانباران ده ستینینه وه ﴿۲۲﴾ ئیمه کتیبی ئاسمانیمان به مووسا دا، جا شکت نه بی که مووسا ئەوی (ته وراتئ) پی گه یشت، ئیمه ئەوه مان کرده هۆی ریڤنوینی به ره ی ئیسرائیل ﴿۲۳﴾ له نیو ئەواندا پی شه وایا تیکمان دانا که به فه رمانی ئیمه (خه لکیان) ریڤنوینی ده کرد، چون خویمان راگرت و تابشتیان هینا و یه قینیان به نیشانه کانی ئیمه هه بوو ﴿۲۴﴾ په رو ریڤنه رت له رۆژی په سالاندا له وهی که جیا وازیان تیدا ئە کرد، داوه رییان له نیودا ده کا (هه رکه س به سزا و جهزای خوئی ده گا) ﴿۲۵﴾ ئایا ئەو هه موو خه لکه بهر له مه له مالی خویماندا ده هاتن و ده چوون و له نیومان بردن، نه بووه هۆی ریڤنوینیان؟ له مه دا نیشانه و په ندگه لی هه یه، جا ئایا نابیسن؟ ﴿۲۶﴾ ئایا نابینن که بۆ زه وی قاقر و کرا ل که گیای لی سه وز و شین نابئ؟ ویشک و بی گیا؛ ئاو ده نترین، جا به هۆی ئەو ئاوه هه رچی له زه وی ده روئ و شین ده بی و په کی وای له کشت و کال و کۆوکیا پی شین ده که یین و پیی ده روینین که هه م ئاژهل (بزن و مه ر و گا و وشتر) لی بله وه ریڤن و هه م خویشیان لی بخۆن، جا ئایا نابینن ﴿۲۷﴾ ئەوانه وتیان: ئە گه ر راست بیژن ئەم سه ره که وته ی ئیوه که ی ده بی ﴿۲۸﴾ بلئ: له رۆژی سه ره که وتندا بره هینانی خوانه ناسان بۆیان سوود نادا و مو له تیشیان پی نادری ﴿۲۹﴾ جا خویمان لی لاده و چاوه نواری سه ره که وتن و یارمه تی خوا به، ئەوانیش چاوه نوارین ﴿۳۰﴾

سووردهی ئەحزاب ۷۳ ئایه ته